

Искания на ищеца

- да се установи, че Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 5 (впоследствие член 10) от Договора за създаване на Европейската общност (понастоящем член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз), като не е платило компенсация за загубата на собствени ресурси, каквито е трябвало да бъдат констатирани по силата на членове 2, 6, 10, 11 и 17 от Регламент № 1552/1989⁽¹⁾ (понастоящем членове 2, 6, 10, 11 и 17 от Регламент № 1150/2000⁽²⁾) и е трябвало да бъдат внесени в бюджета на Съюза, доколкото в нарушение на член 101, параграф 1 от Решение 91/482⁽³⁾ и член 12, параграф 6 от приложение II към същото решение не са издавани сертификати за движение EUR.1 за вноса на мляко на прах и ориз от Кюрасао в периода 1997—2000 г. и съответно в нарушение на член 35, параграф 1 от Решение 2001/822⁽⁴⁾ и член 15, параграф 4 от приложение III към същото решение не са издавани сертификати за движение EUR.1 за вноса на еднозърнест и дребнозърнест грис от Аруба в периода 2002—2003 г.,
- Кралство Нидерландия да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Митническите органи на Кюрасао и Аруба, две отвъдморски страни на Кралство Нидерландия, неправилно издават сертификати за произход EUR.1 за мляко на прах, ориз, дребнозърнест и едрозърнест грис. Всъщност е установено, че не са били налице условията за посочване на преференциален произход по силата на приложимите решения за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската икономическа общност. Нередностите при издаването на сертификатите водят до загуба на собствени ресурси на Съюза в размер на 18 192 641,95 EUR поради административните нарушения в Кюрасао и в размер на 298 080 EUR поради административните нарушения в Аруба.

Комисията смята, че като държава членка Нидерландия отговаря съгласно правото на Съюза за тази загуба на собствени ресурси, причинена от нейни територии, и затова трябва по силата на задължението за лоялно сътрудничество да внесе в бюджета на Европейския съюз общата сума на неконстатирани и несъбрани мита и налози (заедно с лихви).

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 155, 1989 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184).

⁽³⁾ Решение 91/482/ЕИО на Съвета от 25 юли 1991 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската икономическа общност (ОВ L 263, 1991 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2001/822/ЕО на Съвета от 27 ноември 2001 година за асоцииране на отвъдморските страни и територии към Европейската общност („Решение за отвъдморско асоцииране“) (ОВ L 314, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 25, стр. 74).

**Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Австрия), постъпило на 3 юли 2017 г. —
Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol**

(Дело С-396/17)

(2017/С 347/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Martin Leitner

Ответник: Landespolizeidirektion Tirol

Преюдициални въпроси

- 1.1. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО⁽¹⁾ във връзка с член 21 от Хартата на основните права, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която с цел да премахне дискриминация на държавни служители, които вече са на служба, предвижда режим на прекласиране, при който въз основа на „референтна за прекласирането сума на заплатата“ — която, макар и изчислена като парична сума, все пак отговаря на определен конкретно отреден ранг — се преминава от класирането по досегашната двугодишна система към нова (сама по себе си затворена и недискриминационна за новопостъпили служители) двугодишна система и по този начин по отношение на държавни служители, които вече са на служба, не намалява дискриминацията, основана на възраст?
- 1.2. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално член 17 от Директива 2000/78/ЕО и член 47 от Хартата на основните права да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която възпрепятства възможността държавни служители, които вече са на служба, в съответствие с тълкуването на членове 9 и 16 от Директива 2000/78, направено от Съда на Европейския съюз в решение от 11 ноември 2014 г., Schmitzer, C-530/13, EU:C:2014:2359, да поискат правното им положение във връзка със заплащането да бъде определено предвид член 2 от Директива 2000/78 към датата преди прекласирането по новата система за определяне на възнагражденията, като обявява съответните правни основания за неприложими с обратно действие, считано от датата на влизане в сила на закона в първоначалната му редакция, и по-специално, като изключва зачитането на предходни периоди на заетост, приключени преди навършване на 18-годишна възраст?
- 1.3. При утвърдителен отговор на въпрос 1.2:
- Изисква ли изведеното в решение от 22 ноември 2005 г., Mangold, C-144/04, EU:C:2005:709 и в други решения предимство на правото на Съюза отменените с обратно действие разпоредби да продължат да се прилагат за държавни служители, които са на служба към датата преди прекласирането, така че тези държавни служители могат да бъдат класирани по недискриминационен начин с обратно действие по старата система и така да преминат по недискриминационен начин в новата система за определяне на възнагражденията?
- 1.4. Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО във връзка с членове 21 и 47 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която премахва само декларативно съществуваща дискриминация, основана на възраст (с оглед на зачитането на предходни периоди на заетост, приключени преди навършване на 18-годишна възраст), като определя, че периодите, приключили реално при условия на дискриминация вече не следва, с обратно действие, да се разглеждат като дискриминационни, въпреки че дискриминацията на практика продължава да съществува без промяна?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ. L 303, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Nürnberg** (Германия), постъпило на 10 юли 2017 г. —
Andreas Fabri и Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH

(Дело C-418/17)

(2017/C 347/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищци: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Ответник: Sun Express Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Промяната на резервацията с прехвърляне на пътника на друг полет попада ли в хипотезата на член 4, параграф 3 от Регламента⁽¹⁾?

Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: